

Verjaardagmarathon Thijs van Heugten   -

Geschreven door Henk Geilen

27 Aug 2008 om 15:53

"Ook feest moet verdiend worden". Ik ben een groot voorstander van feesten. Ik vind met name dat als iemand iets moois presteert dit gevierd moet worden. Echter een van de vreemdste verschijnselen vind ik het vieren van een verjaardag. Je hoeft immers niets anders te doen dan op je gat te gaan zitten en afwachten en dan word je weer een jaar ouder.

Dit lijkt mij nu niet bepaald een prestatie die met veel feestgedruis beloond moet worden. Van de andere kant is een feest over het algemeen een combinatie van aardige mensen, goed eten en lekker drinken. Allemaal dingen waar ik niet bepaald vies van ben. Afgelopen zondag werd mijn loopvriend Thijs van Heugten 55 jaar. Hij kent mijn mening over verjaardagen, maar weet ook dat ik altijd voor een stukje lopen te porren ben. Daarnaast wil hij mij graag beschermen tegen allerlei gewetensbezwaren dus kwam hij op het briljante idee om als verjaardagsfeest een marathon te organiseren.

Dat dit een briljant idee was blijkt wel uit het feit dat er zondag een vijftiwintigtal enthousiastelingen in Weert verzameld waren. Deze groep was een mooie mengeling van ultralopers, veellopers en leden van de Weertse loopgroepen. En uiteraard waren de lopers zowel uit Nederland als ook uit België afkomstig.

Thijs had een grote ronde van 25 kilometer en een kleine ronde van ruim 17 uitgezet in de natuurgebieden rond Weert. Het idee hierbij was dat de lopers die nog niet helemaal toe waren aan een marathon er na 25 kilometer uit konden. Een aantal lopers hadden echter een andere oplossing

hiervoor gevonden en fietsten c.q. hadden fietsers meegenomen. Zodoende konden zij dus op het moment dat hun het beste uitkwam uitstappen en eventueel later weer in stappen.

Het was voor mij heel lang geleden dat ik weer een loop volledig op asfalt gedaan had. Veel mensen kennen Weert van de Weerterbergen. Ondanks de bekendheid hiervan heb ik geen enkele berg of zelfs maar heuvel gezien en dit heeft niets te maken met de definitie van bergen en heuvels. De enige heuvel die ik gezien heb was een vluchtheuvel. Toch was het een mooi parkoers. Ik was dus blij dat ik weer mijn fototoestel meegebracht had en heb dus weer de nodig intervalletjes kunnen lopen.

Opvallend was dat er zeker voor een groepsloop stevig doorgelopen werd. Desalniettemin was er ruim gelegenheid om met oude bekenden bij te praten en kennis te maken met anderen. Kortom, een echt verjaardagsfeestje. Bovendien stond op een aantal strategische plekken Wilma, de echtgenote van Thijs, met een tafel rijkelijk voorzien van alle heerlijkheden die een lopershart maar begeren kan. Zelfs de Nederlandse zomer had zich bij wijze van uitzondering van zijn beste kant laten zien, dus wat zou ik als loper nog meer kunnen wensen.

Het mooie van lopen in een bekend gebied is dat het soms weer allerlei herinneringen doet boven komen. Zo vertelde een van de lopers, toevallig ben ik vergeten wie het was, toen wij door een bepaalde straat liepen, dat hij daar zijn eerste ontdekkingen op het pad van het liefde gehad had. Uiteraard ben ik weer alle details vergeten, maar ik weet wel dat hij vertelde dat hij toen 17 jaar was en er in zijn verhaal sprake was van twee Noorse jonge dames. Om toch nog één pikant detail te vermelden: hij was toen nog niet in het bezit van een rijbewijs. Waarom hij dit met zoveel nadruk vertelde begreep ik ook niet. En toen ik hierover begon door te vragen begon mij wel duidelijk te worden dat hij sindsdien mobiliteit erg belangrijk is gaan vinden. Maar na afloop van het loopje kon ik het uiteraard niet laten om zijn echtgenote even te polsen over zijn jeugd. Veel wist zij er niet meer van, wel kon zij heel trots vertellen dat hij na maar 6 rijlessen zijn rijbewijs had gehaald. Zij snapte uiteraard niet dat een aantal lopers na deze opmerking van het lachen van hun stoel viel.

Ook ik werd tijdens dit loopje geconfronteerd met een van de meest gênante momenten uit mijn jeugd. Op een gegeven moment passeerden wij namelijk het ouderlijk huis van mijn echtgenote. En toen was ik weer even terug in een koude winternacht 24 jaar geleden. Na een gezellige avond stappen bracht ik mijn toenmalige vriendin en huidige echtgenote voor de eerste keer naar huis. Doordat ik die avond behoorlijk veel water gedronken had en wellicht ook een beetje zenuwachtig was moest ik heel erg plassen. Dus nadat ik de oprit opgereden was zag ik, dacht ik, een prima plekje om dat even te doen. Wat ik echter niet wist was dat meteen achter dat plekje het raam van de slaapkamer van mijn schoonouders was. Aangezien ik toentertijd een diesel reed was het feit dat ik de oprit opreed niet geheel ongemerkt gebleven. Dus toen mijn schoonmoeder even door het raam keek om te kijken waar dit geluid vandaan kwam heeft ze meteen even kunnen controleren of aan haar aanstaande schoonzoon geen vitale onderdelen ontbraken.

Aan ieder feest komt een einde. Het mooie van deze verjaardag was dat er twee eindes waren. Na 4:05:47 (netto) zaten er 42,2 kilometer op en kon het echte uitlopen beginnen. Om niets te missen van de beloofde Belgische bieren, soep en Weerter vlaai heb ik het douchen maar overgeslagen. Ondanks dat er erg veel mensen op het verjaardagsfeetje waren had ik toch verrassend veel plaats. Ook al weet ik niet of ik nu al dat lekkers gegeten heb omdat ik gelopen heb, of dat ik gelopen heb om al dat lekkers te kunnen eten. Dit was een verjaardagsfeestje wat mij uitstekend is bevallen en voor herhaling vatbaar is.

Voor de foto's en de route die wij gelopen hebben verwijs ik naar mijn site.

© Henk Geilen - Munstergeleen / <http://www.loopplezier.tk/>